

**Ogólnopolskie Stowarzyszenie Rodzin Osób
Niepełnosprawnych
„Razem Możemy Więcej”**

Adres: Ul. Karola Miarki 29b/13 47-220 Kędzierzyn-Koźle
KRS 0000333748, REGON 160278369
Nr rachunku bankowego: BPH SA 82 1060 0076 0000 3200 0143 7060
Kontakt e-mail: stowarzyszeniermw@interia.pl
www.razem-mozemy-wiecej.com.pl

Kędzierzyn-Koźle, 30.03.2015r.

Szanowny Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

**Opinia do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych
oraz niektórych innych ustaw.**

W związku ze skierowanym w dniu 13.03.2015 roku do konsultacji społecznych projektem zmiany ustawy o świadczeniach rodzinnych, będąc organizacją pozarządową zrzeszającą rodziny z dziećmi niepełnosprawnymi pozwalamy sobie zgłosić kilka uwag do powyższego dokumentu. Szczególne nasze zaniepokojenie i sprzeciw wzbudziły dwa zapisy:

- art. 17 ust.3, który uzależnia prawo do świadczenia pielęgnacyjnego od wysokości dochodów w rodzinie, które nie mogą przekroczyć miesięcznie 1.000 zł. na członka rodziny,

- art. 17 ust 7 punkt 1 i 2 który różnicuje wysokość świadczenia pielęgnacyjnego ze względu na wiek osoby nad którą sprawowana jest opieka, projektowanego aktu prawnego.

Jako inicjatorzy rozmów najpierw z MPiPS (2008 r.), a potem z Premierem (2009 r.) w sprawie poprawy sytuacji rodzin z osobami niepełnosprawnymi chcielibyśmy na wstępie podkreślić, że ewentualne wprowadzenie progu dochodowego przekreśli wszystkie dotychczasowe ustalenia i obietnice składane przez rząd osobom niepełnosprawnym i ich opiekunom, niwecząc całą wykonaną do dnia dzisiejszego przez obie strony pracę. Propozycja tego zapisu to swoistego rodzaju uwstecznienie się prawa i powrót do punktu wyjścia (sprzed 2009 roku) w odniesieniu do nowo wchodzących do systemu opiekunów przekraczających przewidziany projektem limit dochodów, którzy pozbawieni zostaną jakiegokolwiek wsparcia oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, a w konsekwencji w przyszłości prawa do renty czy najniższej przewidzianej przepisami emerytury. W naszej ocenie takim zapisem Ministerstwo zmierza kolejny raz do jawnego złamania konstytucyjnych zasad: sprawiedliwości społecznej i równości obywateli wobec prawa.

Inną kwestią przy rozważaniu tego zapisu jest zaproponowana wysokość progu dochodowego. W uzasadnieniu do projektu nie doszukaliśmy się żadnego logicznego uzasadnienia dla przyjętej kwoty – 1.000 zł. Ministerstwo nie próbuje nawet sięgnąć do innych aktów prawnych, które regulują kwestie wsparcia osób niepełnosprawnych chociażby do Ustawy o rehabilitacji społecznej i zawodowej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, gdzie próg uprawniający do świadczeń oparty jest o stosowny procent przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Różnicowanie wysokości świadczenia pielęgnacyjnego ze względu na wiek osoby nad którą sprawowana jest opieka to w naszym odczuciu zwykły niczym nieoparty wymysł urzędniczy. Tłumaczenie, że osoba dorosła nie potrzebuje tak dużych nakładów finansowych jak dziecko to zwykły banał. Nakład środków oraz opieki nie zmniejsza się wraz z wiekiem osoby niepełnosprawnej lecz rośnie wprost proporcjonalnie do stanu jej zdrowia, wagi i możliwości psychoruchowych. Trzeba wziąć pod uwagę, że gdy dziecko wraz z wiekiem coraz bardziej rośnie i przybiera na wadze, opiekun starzeje się i traci siły stając przed koniecznością skorzystania z zewnętrznej pomocy w opiece nad swoim niepełnosprawnym, a to wymaga sporych nakładów finansowych. Biorąc pod uwagę definicję świadczenia pielęgnacyjnego trzeba pamiętać, że jest ono dedykowane opiekunowi rezygnującemu z pracy zawodowej aby opiekować się głęboko niepełnosprawną osobą nie zaś samej osobie niepełnosprawnej, zgodnie z uzasadnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego 107/6/A/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. Sygn. akt P 27/07* „Celem świadczenia jest zastąpienie dochodu, wynikającego ze świadczenia pracy, której nie może podjąć osoba pielęgnująca dziecko niepełnosprawne, również pełnoletnie”. Skoro świadczenie stanowi ekwiwalent wynagrodzenia to naszym zdaniem jedynym logicznym i dopuszczalnym kryterium różnicującym jego wysokość mógłby być nakład pracy jaką opiekun wkłada w opiekę. W dotychczasowym orzecznictwie Trybunał Konstytucyjny wskazywał, że wychowywanie i utrzymywanie dzieci jest podstawowym i niezbędnym wyznacznikiem pojęcia rodziny oraz determinuje sposób rozumienia pozostałych pojęć zastosowanych w art. 71 ust. 1 („Państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny. Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietne i niepełne, mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych.”) konstytucji. W tym kontekście prawodawca może odmiennie ukształtować przesłanki **wyjatkowej, okresowej i incydentalnej** pomocy finansowej (P38/12). Świadczenie pielęgnacyjne do tego typu wsparcia nie należy. Abstrahując od samego kryterium różnicującego wysokość świadczenia pielęgnacyjnego zastanawiająca jest zaproponowana kwota redukcji świadczenia. Podobnie jak przy progu dochodowym nie znaleźliśmy rzeczowego uzasadnienia tej kwestii przez MPiPS. Chcemy wierzyć, że nie chodzi tylko o dopięcie budżetu.

Zaproponowane w projekcie w/w zapisy oraz nie mające końca nowelizacje ustawy o świadczeniach rodzinnych powodują, że prawo staje się czymś bardzo ulotnym nie dającym obywatelom pewności i stabilności, a działania ustawodawcy postrzegane są jako wyłączne dążenie do ograniczenia coraz większej grupie opiekunów wsparcia finansowego.

Mając na uwadze powyższe zwracamy się z prośbą o wykreślenie z konsultowanego projektu art. 17 ust 3 oraz art. 17 ust 7 punkt 1 i 2 i pozostawienie świadczenia pielęgnacyjnego w dotychczasowej formule kwotowej dla wszystkich opiekunów bez względu na wiek czy okres powstania niepełnosprawności osoby wymagającej opieki..

Jednocześnie chcielibyśmy wyrazić poparcie dla zaproponowanych zapisów regulujących kwestię świadczenia pielęgnacyjnego dla opiekunów pobierających emeryturę, rentę, rentę rodzinną oraz zapisów zmieniających ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w kwestii prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

Lucyna Żurowska ul Stefana Batorego 4B/32 Tychy mama niepełnosprawnego w stopniu znacznym dorosłego Jacka